

Sagerne sattes til Forhandling.

Finansministeren (V. Buhl): Det foreliggende *Forslag til Lov om Bevarelse af Enkepensionsret ved Separation og Skilsmisse* angaar først og fremmest Spørgsmaalet om fraskilte Hustruers Adgang til Pension.

Efter Statens Pensionsordning er det en Betingelse for at opnaa Enkepension, at Ægteskabet ikke er aldeles ophævet ved Mandens Død. Den samme Regel er ogsaa almindelig gældende baade efter de kommunale Pensionsvedtægter og i de Tilfælde, hvor Enkepension ydes af de Pensionskasser, der falder ind under Tilsynsloven af 11. Maj 1935, eller er sikret ved Tegning af en Pensionsforsikring.

Der har fra flere Sider og ikke mindst fra „Dansk Kvindesamfund“ været rejst Kritik mod denne Ordning, der da ogsaa maa siges gennemgaaende at være lidet stemmende med Ret og Billighed over for den fraskilte Hustru. Finansministeriet tog i 1938 Sagen op og nedsatte efter Aftale med Justitsministeriet et Udvalg med den Opgave at behandle hele det paagældende Spørgsmaal, der berører saavel Tjenestemandsløvgivningen som Ægteskabslovgivningen. Det nu foreliggende Lovforslag er i det store og hele et Resultat af Udvalgets Arbejde.

Som det fremgaa af Udvalgets Betænkning, der tidligere er tilstillet Rigsdagens Medlemmer, har man baade i Norge og i Sverige gennemført en Ordning, hvorved der hjemles fraskilte Hustruers Adgang til Pension, og der vil da ved Gennemførelsen af den her foreslaaede Nyordning paa dette Omraade blive tilvejebragt en vis nordisk Ensartethed, ligesom Tilfældet er med Hensyn til en Række familieretlige Love.

Den foreslaaede Ordning omfatter ikke alene Statstjenestemænds fraskilte Hustruer, men ogsaa Kvinder, der har været gift med kommunale Tjenestemænd, Funktionærer i offentlige Institutioner og private Virksomheder samt andre, hvem der som Led i deres Tjenesteforhold er sikret Enkepension gennem en kollektiv Pensionsordning. Uden for Lovens Omraade falder derimod Personer med egen Virksomhed, saasom selvstændige forretningsdrivende o. lign.

I Lighed med, hvad der er gældende i Sverige, foreslaas Afgørelsen af, om en fraskilt Hustru skal bevare sin Ret til Enkepension, henlagt til den Myndighed, der har Skilsmissesagen til Behandling. Som Betingelser for Pensionsrettens Bevarelse kræves, at Ægteskabet skal have bestaaet i mindst 5 Aar, og at der tillægges den fraskilte Hustru

Underholdsbidrag, og det foreslaas endvidere, at Pensionen ikke skal kunne overstige det paa Dødsfaldets Tidspunkt gældende Underholdsbidrag.

Det har været en Forudsætning for Nyordningen, at den økonomisk set i det store og hele skal kunne hvile i sig selv. Hvor en Mand efterlader sig baade en Enke og en pensionsberettiget fraskilt Hustru, maa den normale Enkepension derfor deles imellem dem. I Sverige er man gaaet den Vej at dele Pensionen lige over, medens man i Norge deler den i Forhold til Ægteskabernes Varighed. Den sidste Regel er fulgt i det foreliggende Forslag, idet der dog er taget det Forbehold, at den enkeltes Andel mindst skal udgøre $\frac{1}{3}$ af Enkepensionen. Skal denne deles mellem flere end to berettigede, finder der en Lighedelig Sted, saa at den enkelte Andel i givet Fald vil kunne blive mindre end $\frac{1}{3}$. Ogsaa Regelen om, at den fraskiltes Andel ikke kan overstige Underholdsbidraget, kommer her i Betragtning.

Den Afgørelse angaaende Pensionsadkomsten, der træffes i Skilsmissesagen, er endelig og paavirket altsaa ikke af mulige Ændringer i Skilsmissevilkaarene i Henhold til Ægteskabslovens § 71. Regelen herom blev nærmere præciseret under Lovforslagets Behandling i Landstinget, hvor der tillige i Forslaget blev optaget en Bestemmelse om Overøvrighedens Beføjelse til at fastsætte, hvilket Underholdsbidrag der skal regnes med i de Tilfælde, hvor Manden er afgaaet ved Døden, efter at der er truffet Afgørelse om, at der tilkommer Hustruen Ret til Underholdsbidrag og Pension, men inden Bidragets Størrelse er fastsat, eller hvor Bidraget midlertidigt er ekstraordinært forhøjet, formindsket eller helt bortfaldet.

Med Hensyn til fraseparerede Hustruer fastslaas det i Lovforslaget, at Pensionsretten bevares uanset Separationen, hvad der i alt væsentligt svarer til den nu faktisk bestaaende Tilstand.

Der har angaaende den foreslaaede Nyordning været indhentet Erklæring fra de i Ordningen særlig interesserede Erhvervsorganisationer og været ført Forhandling med Repræsentanter for Assurandør-Societetet og Forsikringsraadet om de forsikringstekniske Spørgsmaal, der knytter sig til Sagen.

I det andet høje Ting er Lovforslaget vedtaget med enkelte Ændringer, af hvilke jeg foruden de før omtalte skal nævne den, at Datoen for Lovens Ikrafttræden er rykket en Maaned frem, til 1. Marts 1941, hvad der skyldes Hensynet til de Skilsmissesager, ved hvis Afgørelse man har